

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica

Mayr, Anton

MDCCXXXII

Art. V. Quænam Propositio, vel Definitio Ecclesiæ sit infallibilis regula
tredendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84303](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84303)

senferunt errori: sed aliqui ex ipsis, discesserunt in locum, qui etiamnum dicitur *Catholica*. Dein plures propriè hæresin non confirmarunt, sed decepti ab Arianis tantum consenserunt, ut omitteretur vox *homoiousios*, seu *consubstantialis*, non quasi Christus non esset talis; sed tantum, ut tolleretur occasio discordiarum: in quo quidem illi Patres negligenter egerunt; sed tamen eos propterea hæreticos fuisse, evinci non potest.

Accepit quidem inde orbis occasionem alicujus ruinæ, præsertim Arianis rem aliter vulgantibus: & hinc S. Hieronymus rhetorum more dixit, mundum se ingemuisset Arianum: attamen plurimi, & ipse Romanus Pontifex Damasus, ac innumeri alii, manserunt apertè Catholici. Quod attinet ad alia Concilia, in quibus aliqui volunt, errores notare, sciendum est, illa, aut non fuisse generalia, sed tantum diocesana, vel provincialia: aut non fuisse legitime convocata: aut à Pontifice non fuisse confirmata: aut non errasse in materia fidei, vel moralium præceptorum, sed fortè tantum in aliqua questione puri facti, ut dicemus *n. 324.*

321. Ad 2. Discessio illa ex S. Ambrosio, Primasio, & Sedulio *apud Cornelium in hunc locum*, est separatio à Romano imperio, ut scilicet Romanum imperium omnino intereat, sicut e. g. imperium Assyriorum. Quod si velis, per eam discessionem etiam intelligere discessionem à fide, nunquam illa erit totius Ecclesiæ, sed tantum plurium, remanente tamen semper aliquo cœtu, quanquam minore, fidelium. Ad 3. Angelus ibi loquitur de eversione Hierosolymæ, & cessatione sacrificiorum Judaicorum, ut explicant SS. Chrysostomus, Hieronymus, Augustinus, & alii, patetque ex eo, quod ille defectus prænuntiatus debebat fieri tempore septuagesimæ hebdomadæ, in qua occidendus erat Christus, ante cujus mortem vigeant sacrificia Judaica. Ad 4. Ex verbis illis Christi non potest evinci, nullum, sed ad summum, paucos tunc fore respectivè fideles, quamquam S. Hieronymus *dialogo adversus Luciferianos c. 6.* dictum illud non intelligat de fide tantum simpliciter tali, sed de fide eximia, quæ est paucorum. Quæ alia circa Concilia, vel Summos Pontifices, obiici solent, suo loco servamus.

ARTICULUS V.

Quenam Propositio, vel Definitio Ecclesiæ sit infallibilis Regula credendi.

322. **D**ico 1. Canones, seu definitiones Conciliorum generalium, universalem Ecclesiam repræsentantium, legitime statuti, sunt infallibilis regula credendi. ita Catholici omnes. Concilium autem generale, seu universale, aut œcumenicum censetur illud,

cui interesse possunt, imò debent omnes totius orbis Episcopi, nisi legitime impediantur: & huic nemo legitime præsidet, nisi Romanus Pontifex, vel ejus Legati: solus etiam Papa Romanus illud indicare potest, ut Bellarminus *tom. 2. controuv. l. 1. de Conciliis c. 12.* ostendit. Unde, quando antiquitus leguntur aliqua Concilia, indicta ab imperatoribus, intelligendum id est, quod ad imperatorum petitionem Concilia fuerint indicta à Pontificibus, & ab imperatoribus adjuta, ac promota eorum executione.

Alia autem Concilia dicuntur, vel *Nationalia*, ad quæ Episcopi alicujus totius nationis e. g. Africa, aut Gallia, convocantur, aut conveniunt: vel *Provincialia*, ad quæ conveniunt Episcopi alicujus totius provinciae, à Metropolitanò, vel Primatè, vel Archiepiscopo convocati: vel *Episcopalia*, aut *Diocesana*, ad quæ Clerus inferior ab Episcopo convocatur. Hæc autem Concilia per se infallibilia non sunt, & multa eorum errarunt. Si tamen à Pontifice Romano approbata fuerint, eorum definitiones non minus, quam ipsius Pontificis (de quibus infra *n. 352.*) infallibilitatem habent. Quod si etiam non sint approbata Concilia provincialia, attamen neque sint reprobata, magnam auctoritatem, & pondus meritò habent, ut observat Canus *de locis Theologicis l. 5. c. 4.* quia, ut ait hic auctor, *communis Ecclesiæ, vel silentio, vel etiam implicito consensu, commendantur, si ad Ecclesiæ communem notitiam per venerint; non enim fit aliquo pacto verisimile, ut Concilii provincialis, toto orbe vulgati, hæresin Ecclesiæ diu dissimulaverit.*

Prob. conclus. 1. Si Concilium generale in definitionibus suis posset errare, errare quoque posset Ecclesiæ; nam Concilium repræsentat Ecclesiam, & fideles omnes debent obedire definitionibus Conciliorum; cum enim non possint convenire in unum omnes omnino fideles, ex omni orbe terrarum, docti, & indocti &c. debet certè à primariis Ecclesiæ membris, id est, à pastoribus, & doctoribus, decidi, quid sit credendum; eos enim, ut *Actor. 20. v. 28.* dicitur, *Spiritus Sanctus posuit, regere Ecclesiam DEI*: & ipsis debent alii fideles obedire; cum sint oves, ac discipuli: sicut alii subditi debent obedire legibus, in comitiis regni statutis: ergo errante Concilio erraret Ecclesiæ: atqui Ecclesiam errare non posse, probatum est *n. 306.* ergo.

323. Prob. conclus. 2. ex SS. Patribus, imò ex consensu totius Ecclesiæ; nam semper à SS. Patribus, & tota Ecclesiæ, tanquam firmissimum, & verissimum habitum est, quod in aliquo Concilio generali erat definitum. S. Athanasius, *epist. ad Epictetum Corinthiorum Episcopum initio* ait, *Hæreticorum inanem garrulitatem Nicæno Concilio sedatam esse. . . . quæ Synodus omnium hæreson profligatarum, ac imprimis Ariana tropheum habenda est. . . . Quæ igitur auctoritas sit, ut post tanti Concilii authorita-*

tem, disceptationes, aut questiones instituant? S. Augustinus *epist.* 118. *sub initium* ait de plenariis Conciliis: *Quorum est in Ecclesia saluberrima auctoritas; & l. 1. de baptis. contra Donat. c. 18.* S. Cyprianum ab hæresi absolvit, ex eo, quod tunc, quando hic S. Martyr contrarium, propugnabat, nondum à Concilio generali fuisset definitus valor baptisimi, ab hæreticis collati.

S. Gregorius *epistolarum l. 1. epist. 24. sub finem* ait: *Præterea sicut S. Evangelii quatuor libros, sic quatuor Concilia suscipere, & venerari me fateor....* *Quintum quoque Concilium pariter veneror* *Quisquis ergo aliud sapit, anathema sit.* Tandem universim SS. Patres, atque fideles, semper habuerunt pro exploratis hæreticis eos, qui generalibus Conciliis contumaciter resistebant: & hinc nunquam permixtum fuit, ut hæreses, semel à tali Concilio damnatæ, rursus in controversiam vocarentur: quod tamen posset fieri, si definitiones illæ fallere possent: imò tunc omnia, quæ etiam ab adversariis admittuntur, incerta forent.

324. Addendum tamen hic est, ipsos canones, seu definitiones Concilii quidem infallibiles esse: si quando autem definitionibus præmittantur aliquæ disputationes, vel etiam aliquæ rationes, aut alia, ad definitiones magis illustrandas, apponantur, ista non etiam pariter esse auctoritatis cum definitionibus, nisi quatenus in definitionibus denuo continentur; quia, licet Concilium circa talia erraret, nihil incommodi patere- tur Ecclesie; nam non proponuntur fidelibus credenda illa præambula, aut rationes omnes, sed tantum definitiones.

Aliquando autem à Conciliis fiunt decreta morum, hoc est, præcepta moralia, omnibus observanda: & de his credendum est, nihil præcipi in iis, quod sit malum, vel inonestum; alias Ecclesia deficeret à sanctitate doctrinæ: & ex eadem ratione credendum est, nihil ab Ecclesia prohiberi honestum, necessarium ad salutem. Aliquando verò Concilia aliquid decidunt circa aliquam questionem facti: & tunc si factum sit tantum particulare, nec connexum cum questionibus fidei, aut juris, nec ex verbo Divino, seu scripto, seu tradito, revelatum, Concilium quoad eam decisionem non est infallibile; error enim talis non affert grave incommodum Ecclesie: nec in talibus habetur infallibilis assistentia Spiritus S. Sed de his inferius plura.

325. Dico 2. Ad hoc, ut definitiones Conciliorum, etiam universalium, sint legitime constitutæ, aut firmatæ, adeoque infallibiles, accedere debet confirmatio, vel rati- habitio Romani Pontificis. ita Theologi Catholici communissimè. Supponitur autem, Pontificem esse legitimum, & indubitatum; alias enim, si plures in aliquo schismate, dubii forent Pontifices, posset Concilium generale dubios deponere, vel fortè potius declarare, nullum esse legitimum, & de indubitato sibi providere, ut dictum n. 311. Quod si Pontifex legitimus apertè lapsus es-

set in hæresin, in eaque contumaciter per- sisteret, excideret eo ipso suo officio, & pos- set à Concilio fieri sententia declaratoria criminis, atque etiam declarari, quod talis Papa à Christo esset potestate sua privatus.

Unde in his duabus occasionibus posset etiam convocari Concilium generale absque auctoritate Pontificis, quod in aliis casibus fieri nunquam potest, ut inter se conveni- unt Doctores Catholici: & Pelagius II. *dist.* 17. *cap. Multis.* conventum, Episcoporum absque auctoritate Romani Pontificis cele- bratum, vocat *conventiculum, vel concilia- bulum*; quia, ut ibidem ait Pontifex: *Mul- tis denuo Apostolicis, & Canonicis, atque Ec- clesiasticis instruimur regulis, non debere absque sententia Romani Pontificis Concilia celebrari.* Et sanè contra rationem aliquid toti Ecclesie proponeretur credendum, aut agendum, sine auctoritate illius, qui toti Ecclesie præest. His suppositis

326. Prob. conclusio 1. negativè. In- fallitas Concilii, absque confirmatione Pon- tificis, non potest ulla ratione ostendi: er- go gratis asseritur. antec. prob. Inprimis non potest ostendi facta à Christo promissio tali Concilio, de assistentia Spiritus S. Dein neque ex natura rei talis infallibilitas ne- cessaria est; nam habetur alia regula fidei, & morum in Ecclesia DEI, scilicet Concilii à Romano Pontifice approbati definitiones. Sed nec est assignabile ullum aliud caput, ex quo probaretur infallibilitas illa: ergo. Confirm. Non tantum unum generale Con- cilium, quia non fuit confirmatum à Roma- no Pontifice, fuit ab Ecclesia reprobatum tanquam erroneum, ut Ariminense, Mediola- nense, Ephesinum II. de quibus vide Fran- colinum *tyroc. Theol. p. 2. §. 2. n. 38.* Certè *an. Domini. 449.* Concilium generale Ephe- sinum II. erravit, approbando errores Euty- chetis, reclamantibus Legatis Romani Pon- tificis S. Leonis, & Diocoro omnia vio- lenter agente: idque Concilium postea S. Leo irritum, & nullius valoris esse declaravit: ergo talia Concilia non sunt infallibilia.

Prob. 2. conclusio positivè. Soli S. Petro, præ omnibus aliis Apostolis, Christus dixit *Matth. 16. v. 18. Tu es Petrus, & super hanc petram edificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi non prævalerunt adversus eam:* pro eodem solo Christus specialiter oravit, ut ait *Luc. 22. v. 32. Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua: hunc solum Chri- stus constituit Pastorem universalem gregis Dominici Joann. ultimo v. 16. & 17. Pasce agnos meos pasce oves meas.* Quod autem Christus Dominus dixit Petro, in or- dine ad regendam Ecclesiam, idem dictum est successoribus ejus, Romanis Pontificibus; nam, cum Christus voluerit Ecclesiam fir- mam esse usque ad mundi finem, quousque non voluit vivere S. Petrum, voluit certè ali- os ei succedere, qui regerent eodem modo usque ad mundi finem Ecclesiam suam.

327. Hoc etiam adeo receptum semper fuit omni ætate, ut Romani Pontificis Se- des, non nisi *Apostolica Sedes, Cathedra D. Petri,*

Petri, Locus Petri, sit nominata: ipse autem Papa sit dictus *Supremus Christi in terris Vicarius, Divi Petri Successor, Summus Ecclesiarum, Ecclesie universalis Pontifex &c.* Hinc Florentinum ita definit sess. 25. in literis unionis: Item definimus, sanctam Apostolicam sedem, & Romanum Pontificem, in universum orbem tenere primatum, & ipsum Pontificem Romanum, successorem esse Beati Petri Principis Apostolorum, & verum Christi Vicarium, totiusque Ecclesie Caput, & omnium Christianorum Patrem, & Doctorem existere, & ipsi in Beato Petro pascendi, regendi, & gubernandi universalem Ecclesiam, à Domino nostro IESU Christo plenam potestatem traditam esse.

Idem definit Lateranense, sub Leone X. qui in Bulla: *Exurge Domine: in eodem Concilio contra Lutherum*, ejusque errores edita, damnavit hanc ejusdem hæresiarum propositionem, ordine 25tam. *Romanus Pontifex Petri Successor, non est Christi Vicarius, super omnes totius mundi Ecclesias, ab ipso Christo in Beato Petro institutus.* Idem constat ex eodem Lateranensi sess. 11. sub Leone X. in quo hic abrogationem Pragmaticæ Gallicæ, seu Constitutionem: *Pastor æternus gregem*: edidit, in qua dicitur, non tantum S. Scripturæ, sed & Patrum, & ipsorum Conciliorum confessione, manifestè constare, Romanum Pontificem super omnia Concilia auctoritatem habere. Idem quoque constat ex Constitutione Martini V. *Inter cunctas pastoralis curæ*: edita an. 1418. Pontificatus sui. an. 1. (electus namque est an. 1417.) in Concilio Constantiensi, quando hoc erat indubitato legitimum.

Ex quibus sic argumentor. Si definitiones Conciliorum forent infallibiles ante approbationem Pontificis, deberet etiam Pontifex illis se submittere, suamque illis fidem accomodare: ergo non jam super ipsum esset edificata Ecclesia, sed potius ipse esset fundatus, & edificatus super Ecclesiam: item non ipsius fides præ reliquis ex efficacia orationis Christi esset indefectibilis, sed aliorum, à quibus ipse esset confirmandus; cum tamen Christus ibidem, seu Luc. 22. v. 32. ubi ait Petro, se pro ipso orasse, eidem dicat: *Confirma fratres tuos*: neque Petrus universum Dominicum gregem doctrinâ pasceret, sed ab ipsis pasceretur, ac gubernaretur &c. atqui hæc admitti non possunt: ergo.

328. Prob. conclusio 3. ex universalissima, & constantissima praxi totius Ecclesiæ, ipsorum etiam Conciliorum generalium, quæ semper pro suis definitionibus petierunt approbationem Romani Pontificis, prout Lateranense sub Leone X. sess. 11. testatur in Bulla: *Pastor æternus gregem suum*: approbante Concilio edita, quæ est abrogatoria Pragmaticæ Gallicæ: *Consueveruntque* (inquit) *antiquorum Conciliorum Patres, pro eorum, quæ in suis Conciliis gesta fuerunt, corroboratione, à Romano Pontifice subscriptionem, approbationem*

que humiliter petere, & obtinere, prout ex Nicæna, & Ephesina, ac Chalcedonensi hujusmodi, & sexta Constantinopolitana, & septima eadem Nicæna, ac Romana sub Symacho, Synodis habitis, earumque gestis, nec non in Aimari libro de Synodis, manifestè colligitur: quod etiam novissimè Constantienses Patres fecisse constat. Hucusque Bulla. Idem etiam factum ab ultimo generali Concilio Tridentino, ut constat ex ultima sessione, s. ultimo ante acclamationes Patrum, ubi expressè dicitur, confirmationem decretorum esse à Papa petendam: & idem iterum dicitur factum in Bulla Pii IV. qui id confirmavit.

329. Neque Patres, in Conciliis congregati, confirmationem suarum definitionum petierunt à Papa, tantum ex humanitate, vel ad firmandam arctiorem unionem, inter caput, & membra; nam fatentur Concilia, se eam approbationem petere, ut definitiones accipiant firmitatem. Sic Nicænum scribit ad S. Sylvestrum in epist. quæ habetur in fine Concilii. *Quidquid autem constituimus in Concilio Nicæno, precamur, vestri oris consortio confirmetur.* Chalcedonense Concilium actione 3. in relatione S. Synodi ad B. Papam Leonem in fine ait: *Omni vobis gestorum vim insinuavimus, ad comprobationem nostræ sinceritatis, & ad eorum, quæ à nobis gesta sunt, firmitatem, & consonantiam.* Rursus C. Significasti. de electione. ait Paschalis: *Cum omnia Concilia per Romanæ Ecclesiæ auctoritatem, & facta sint, & robur acceperint, & in eorum statutis Romani Pontificis patenter excipitur auctoritas &c.* Gelasius Papa C. Confidimus. 25. q. 1. ait de prima, hoc est, Romana Sede: *Quæ & unamquamque synodum suâ auctoritate confirmat, & continuata moderatione custodit.* Plura adhuc, quæ hanc nostram sententiam, de primatu Summi Pontificis, etiam supra Concilia generalia, firmissimè roborant, afferemus infra à n. 403. & adhuc plura suppeditat Reverendissimus Matthæus Petrididier Abbas S. Petri Senonensis Ordinis S. Benedicti, natione Gallus in suo tractatu de auctoritate, & infallibilitate Summorum Pontificum.

330. Censetur autem Pontifex approbare, confirmare, vel ratas habere definitiones Conciliorum 1. si præsens sit, & consentiat. 2. si absente ipso, Legati ejus præsentés juxta specialem instructionem suam consentiant. At non censetur addere robur, si ipse, vel ejus Legati præsentés reclamant; vel si Legati contra instructionem specialem consentiant: & probabilius neque tunc, quando consentiant, dum tantum habent instructionem generalem; non enim potest ipsis Pontifex delegare assentiam Spiritus S. unde Suarez disp. 5. de fide sec. 7. n. 11. ait, probabilissimum quidem esse, DEUM non permitturum, ut tales Legati cum Concilio errent, tamen regulam credendorum esse non posse; eoquod infallibilitas eorum, saltem non sit certa;

ta: quin neque tunc censetur Pontifex approbare decreta Conciliorum, si negativè se habeat, hoc est, neque consentiat, neque reclamet.

Inconsequenter autem quidam dicunt, Pontificem, si solus dissentiret, contra omnes Patres Concilii, non impediturum infallibilitatem decretorum, vel definitionum; nam, si quis rationes hucusque allatas expendat: aut eas etiam probant de solo Pontifice: aut nec probant de eo cum aliquibus Patribus sumpto. Nec dici potest, eum tunc tantum locuturum ut doctorem privatum; nam, quod loquatur ex cathedra, non desumitur ex eo, an solus, an cum aliis loquatur: sed, an obliget universalem Ecclesiam ad credendum, an non: & qui aliter sentiunt, viam sternunt ad negandum sæpissimè, vel quod Pontifex ex cathedra sit locutus, vel quod ejus definitiones sint infallibiles.

ARTICULUS VI.

Solvuntur Objectiones.

331. **O**B. I. contra I. conclusionem. Non potest constare, an Concilium universale sit legitimum: ergo frustra ei DEUS contulisset infallibilitatem. prob. antec. non est legitimum, nisi Episcopi congregati sint fideles, & ritè ordinati &c. sed non potest constare de eorum fide, & ordinatione: ergo. Resp. neg. ant. ad prob. dist. ma. Concilium non est legitimum, nisi resp. omnes Episcopi tales sint. neg. ma. nisi saltem apparenter exterius tales sint (quod facillè cognosci potest) con. ma. & sic distincta minore neg. consequ. Nam, vel DEUS etiam Episcopis apparenter talibus assistet: vel certè manifestabit defectum, ne Ecclesia tota inducatur in errorem. Pariter DEUS non permittet, ut Episcopi violenter cogantur, ad aliquid decidendum: vel etiam coactis assistet, ut nihil falsi decernant: vel manifestabit talem coactionem; hoc enim exigit ejus promissio de perpetua assistentia, & directione Spiritus Sancti.

332. Ob. 2. SS. Patres negant Concilii, etiam generalibus, infallibilitatem: ergo. prob. ant. S. Gregorius Nazianz. *epist. ad Procopium* ait: *Hoc animo sum, ut omnem Episcoporum conventum fugiam; quoniam nullius Concilii finem latum, & faustum vidi.* S. Augustinus *l. 2. de baptis. contra Donat. c. 3.* ait, Concilia plenaria sæpe priora posterioribus emendari, cum aliquo experimento rerum aperitur, quod clausum erat, & cognoscitur, quod latebat. S. Isidorus, relatus à Gratiano *dist. 50. C. Domino Sancto.* ait: *Quotiescunque in gestis Conciliorum discors sententia invenitur, illius Concilii magis teneatur sententia, cujus, aut antiquior, aut potior extat autoritas:* ergo juxta hos SS. Patres Concilia, etiam generalia, non sunt infallibilia; alias enim non

R.P. Ant. Mayr, Theol. Tom. I.

essent fugienda, nec emendabilia, nec inter se contraria.

Resp. neg. ant. ad prob. neg. consequ. & explico SS. Patres. S. Gregorius Nazianzenus non loquitur de Conciliis generalibus, sed tantum de particularibus aliquorum Episcoporum, ex quibus multi favebant hæreticis. Neque tunc Sanctus hic Pater sperabat Concilium generale legitimum, à Pontifice confirmatum: quanquam postea tale viderit, nec fugerit, sed interfuerit, & subscripserit Concilio generali II. Constantinopoli anno 381. celebrato.

S. Augustinus *eodem ipso libro* multum commendat auctoritatem Conciliorum generalium, *loc. cit. n. 323.* textu autem objecto probare vult, non esse irrefragabilem auctoritatem unius Episcopi, vel Conciliorum particularium: & argumentatur aliquo modo à majori ad minus: quasi diceret: statuta in conventu paucorum Episcoporum non sunt immutabilia; cum etiam aliqua statuta plenariorum Conciliorum, quandoque possint mutari, seu emendari: intellige autem, non statuta, vel decreta fidei, sed tantum aliqua, vel judicia circa facta aliqua nuda, seu informia, vel decreta morum, quæ pro temporum circumstantiis, & experimentis rerum, possunt aliquando prudenter mutari, ut factum est circa communionem sub utraque specie, respectu laicorum.

Et quamvis S. Augustinus ibi agat de quaestione fidei, scilicet, an hæretici sint rebaptizandi, non sequitur, quod velit, etiam canones universalium Conciliorum, ad fidem spectantes, posse emendari; nam tantum in genere dicit, cum Concilia hæc emendari possint, etiam posse emendari sententiam Cypriani: quasi diceret: si Concilia generalia, in quibusdam decretis morum, vel decisionibus facti non dogmatici, mutari, vel emendari possunt, quanto magis etiam in suis decretis potest emendari unus Episcopus Cyprianus? S. Isidorus eodem modo potest explicari, quamvis, eoquod ejus casus sit tantum de aliqua poena, lapsis infligenda, non veniat ad rem; cum non sit quaestio fidei: & potest utique aliqua poena, licet prius fuerit in aliquo Concilio statuta, per aliud Concilium relaxari: & quoad talia, posterioribus temporibus, ad posterioris Concilii canones, ordinariè magis est attendendum.

333. Ob. 3. contra 2. conclus. *Act. 8. v. 14.* dicitur S. Petrus unà cum S. Joanne ab Apostolis missus in Samariam: ergo etiam Petrus erat subiectus collegio Apostolorum, adeoque etiam ejus successores Conciliis. Confirm. 1. In primo Concilio generali *Act. 15.* non fit mentio Petri, sed tantum Concilii; nam dicitur *v. 28. Visum est Spiritui Sancto, & nobis:* ergo non fuit suprema potestas in Petro, sed in Concilio. Confir. 2. Papa etiam est frater in Concilio: nam & ipse debet nobiscum dicere: *Pater noster, qui es in celis. Matth. 6. v. 9.* & alios Episcopos solet vocare fratres: ergo etiam

N

ipse